

Замисли 19. почитаваше аз, и огумена
 но и много глумилен.
 Пезнае, но, хопче по-скоро!
 И се бързи крака се забавише
 като кметството. Като онези
 стразофронт ми се подоника
 и отбави. Вратана:
 аз влезох в вратата, ~~така~~
 кметът ме посрещна и каза:
 Убавнамо веноже, мина
 реми да ви съобща че
 воним новият ~~крот~~ Харисъ,
 Но мамо! извика ~~Ева~~ ^{Димана}, ми
 ням карване те маме е упрен!
 Усидриката бедната скрой
 маме; Да мина, кава ма,
 ние всички мислехме че като
 замисна за Америка е упрен
 Замислото дълго време не ни мис